

Furlanskega pokrivali. Neobljudenega sveta je bilo zadosti in Slovenci so se radi povsodi poprijeli ratarstva, kjer je bila zemlja za to. Da so Slovenci tudi resnično jeden del Furlanskega naselili, to bomo iz naslednjega odstavka brez dvojbeno razvideli. A se ve, da so morali ti slovenski naselniki že hitro od začetka priznati gospodstvo vojvod in jim tudi primeren davek plačevati.

(Dalje prih.)

S l o v o.

Z Bogom, dom, predragi kraj,
Ljube moje dom!

Bog vé, Bog vé, če še kdaj
Tebe videl bom.

Kličé me cesarjev glas
Tjà, kjer grom bobni,
Kmalu, kmalu pride čas,
Ko bo tekla kri.

In ko krogla prileti,
Merjena na mé,
Meni se v srcé vsadi,
Oj, v gorkó srce.

Pusti, ljubica, zdaj jok,
Briši si solzé! . . .
Kadar meč mi pade z rok,
V grob me položé.

Duh pa bo iz groba vstal,
Tebi šel v srcé,
Vedno tebe bo spremljàl,
Odgnal ti gorjé.

Kadar vetrič bo pihljal,
Jaz ti govorim,
Kadar potok bo šumljal,
Jaz takrat šumim.

Kadar pa se noč stori,
V postelji ležiš,
Jaz zatisnem ti oči,
Ti sladkó zaspíš.

V sanjah pa igral se bom,
Ljubica, s teboj!
In s teboj smejàl se bom,
Dragi biser moj!

Taka smrt ne straši me,
Ker še smrt to ni,
Támni grob ne plaši me—
Z Bogom, ljuba ti!

P.

